

Б. ТҮЙЧИБОВ, Б. ҲАСАНОВ

ЎЗБЕК ДИАЛЕКТОЛОГИЯСИ

*Ўзбекистон Республикаси Олий ва ўрта махсус
таълим вазирлиги томонидан олий ўқув юртлари
учун дарслик сифатида тавсия этилган*

ТОШКЕНТ
АБДУЛЛА ҚОДИРИЙ НОМИДАГИ ХАЛҚ МЕРОСИ НАШРИЁТИ
2004

81.2Узб-67

T99

Тўйчибоев Б., Ҳасанов Б.

T99 **Ўзбек диалектологияси: Олий ўқув юртлари учун дарслик.—**
Т.: А. Қодирий номидаги халқ мероси нашриёти, 2004.—112 б.

Ушбу китобда ўзбек тилининг кўп шевалилиги унинг бойлиги сифатида қайд этилиб, ўзбек лаҳжаларининг таснифи тарихига қисқача изоҳ, лингвистик географиясига эътибор қаратилади. Диалектологиянинг халқ ва тил тарихи билан узвий алоқада эканлиги таъкидланиб, масалалар ўша мезондан келиб чиққан ҳолда ёритилган.

Китобда қорлуқ, қипчоқ, ўғуз лаҳжаларининг фонетик, лексик, морфологик хусусиятларининг алоҳида таҳлил этилиши ўқувчида мазкур лаҳжалар ҳақида аниқ тасаввур ҳосил қилади. Айни пайтда ҳар бир соҳа таҳлил қилинганда ҳозирги тил, эски ўзбек тили ва бошқа лаҳжалар билан қиёсланадики, бу усул ўқувчини мустақил фикрлашга, мулоҳаза қилишга ундайди.

Дарслик янги педогогик технология асосида яратилган бўлиб, ундаги таянч тушунча ва иборалар, назарий топшириқлар мавзунинг мазмунидан келиб чиққан. Назарий ва мустақил топшириқлар талабаларнинг фаоллигини оширишга дастуриламал бўлиб хизмат қилади.

ББК 81.2Узб-67я73

T $\frac{4602000000-474}{M361(04)-2004}$ — 2004
ISBN 5-86484-007-6

© Б. Тўйчибоев, Б. Ҳасанов,
А. Қодирий номидаги халқ
мероси нашриёти, 2004.

1-МАВЗУ. ДИАЛЕКТОЛОГИЯ ФАНИ, УНИНГ МАҚСАДИ ВА ВАЗИФАЛАРИ

Асосий саволлар:

1. Диалектология фани ҳақида умумий маълумот. Унинг ўрганиш макони (объекти).
2. Ўзбек халқ шеваларини ўрганишда ишлатилаётган белгилар — транскрипция ва унинг тузилиши.
3. Унли ва ундош товушларни ифодалаш учун ишлатиладиган транскрипцион белгилар.

Таянч тушунча ва иборалар:

Диалект, шева, лаҳжа, туркий тиллар, туркий диалектология, қардош тиллар, фонетик хусусиятлар, морфологик ва лексик белгилар, диалектография, тасвирий диалектология, тарихий диалектология, маҳаллий шевалар, грамматик шакллар, лингвогеографик усуллар, фонетик норма, лексик норма, грамматик нормалар, орфография ва орфоэпия, уруғ-қабилалар, жойлашиш ҳудуди, онамастика, этнонимлар, топонимлар, гидронимлар, қарноқ шеваси, турк шеваси, халқаро атама, умумлингвистик тушунча, равиш, тарз, йўсин, шеваларнинг тарқалиш чегараси, ўхшаш лингвистик хусусиятлар, тарқалиш картаси, шеваларни карталаштириш, лингвистик атлас, жўналиш ва ўрин-пайт келишиклари, транскрипция, қайта ёзув, анъанавий алифбо, транслитерация, фонетик ва фонологик транскрипция, фонема, туркшунос ва русшунослар, қаттиқ ва юмшоқ унли, индифферент товуш, оралиқ товуш, олд қатор, орқа қатор, сингармонизмли шевалар, байналминал сўзлар, лабланган ва лабланмаган товушлар, акустик жиҳати, чуқур ва саёз тил орқа, дифтонглашиш, комбинатор вариант, фрикатив (сирғалувчи) товуш, портловчи товушлар, қоришиқ (аффрикат) товуш, бурун товуши, ён товуш, диакритик белгилар ва шартли ифодалар, спирантизация, конвергенция (бирлашиш), палатализация юмшалиш, редукция.

1-асосий савол бўйича ўқитувчининг мақсадлари: Диалектология фани ҳақида маълумот бериш. Унинг ўрганиш макони (объекти)ни

мисоллар орқали шарҳлаш.Диалектологиянинг мақсад ва вазифалари, унинг она тилини ўқитишдаги аҳамиятини талабалар онгига сингдириш.

ИДЕНТИВ ЎҚУВ МАҚСАДЛАРИ

- 1.1. Диалектология фани ҳақида қисқача маълумот беради.
- 1.2. Диалектологиянинг ўрганиш макон (объекти)ларини изоҳлайди.
- 1.3. Диалектологиянинг асосий вазифасини ўрганади.
- 1.4. Диалектологиянинг ўзбек тили ва адабиёти фанини ўқитишдаги аҳамиятини белгилайди.

1-асосий саволнинг баёни:

Диалектология фани бўйича умумий маълумот. Диалектология грекча *dialektos* сўзидан олиниб бирор тилнинг мавжуд шева ва лаҳжаларини ўргатади. *Dialekt* — шева, *logos* — таълимот, яъни шева ҳақида таълимот демакдир. Дунёда мавжуд тилларнинг деярли барчаси ўзига хос ички шева ёки шевачалардан иборат. Туркий тилларнинг ҳар бири бир неча шева ва диалектлардан иборатлиги маълум. Бироқ ўзбек тили туркий тиллар ичида ўзининг кўп шевалилиги диалектлилиги билан фарқланади. Шевашунослик билимдонларидан бири профессор Е.Д. Поливанов: «... туркий тилларнинг бирортаси ҳам шевалараро ўзбек тили сингари бу қадар кескин фарқланмайди, демак, ... бирорта туркий тил ҳам шу қадар специфик, диалектал хилма-хиллик хусусиятига эга эмасдир. Бу эса, табиий, адабий тил учун бирор диалектни асос қилиб олиш масаласини ниҳоят даражада оғирлаштиради», деган эди.

Ўзбек лаҳжашунослик фани Ўзбекистон ҳудудидаги ва бошқа қардош ҳамдўстлик мамлакатларидаги ўзбекларнинг жонли сўзлашув тилини текширади.

Маконни ўрганиш нуқтаи назардан диалектология икки хил бўлади: 1) тасвирий диалектология ёки диалектография; 2) тарихий диалектология.

Тасвирий диалектология ёки диалектография маҳаллий шева ва лаҳжаларга хос фонетик ва лексик, морфологик хусусиятларни қайд этади, ёзиб олади ва уларни картага туширади.

Тарихий диалектология тилнинг диалектал хусусиятлари билан бирга, шу хусусиятларнинг келиб чиқиши, ривожланиши, турли даврларда ўзгариш, қардош тиллар билан муносабати ва шу шеваларнинг ташкил топишида қардош ва қардош бўлмаган тилларнинг иштироки кабиларни ўрганади.

Кейинги йилларда барча ўзбек шеваларини ареал ва лингво-географик усуллар билан ўрганиш ҳам тарихий мақсадларни кўзда тутди.

Диалектологиянинг шеваларни ўрганиши эса тил тарихи учун ҳам, халқ тарихи учун ҳам бой ва қимматли материаллар беради. Чунки, адабий тилда аллақачонлар йўқ бўлиб кетган ёки ўзгаришга учраган сўзлар, айрим грамматик шакллар маҳаллий шеваларда сақланиб қолганлиги табиий. Уларни топиб адабий тилга олиб кириш ёки уни бойитиш жуда муҳимдир. Ўзбек диалектологияси ўзбек тили тарихидаги айрим ноаниқ масалаларни оидинлаштириш, ҳал қилиш учун асосий манба беради.

Қадимги ўзбек ёзма ёдгорликлари тилининг биз учун ноаниқ (гумонли) бўлган айрим хусусиятларини ҳозирги ўзбек шевалари материаллари ёрдамида аниқлашимиз ва тўлдиришимиз мумкин. Шеваларни ўрганиш ўзбек адабий тилининг фонетик, лексик-грамматик нормаларини белгилаш, орфография ва орфоэпиясини стабиллаштириш учун катта ёрдам беради.

Шеваларни ўрганиш орқали ўтмишдаги уруф-қабилаларнинг жойлашиш ҳудудларини аниқлаш, этнонимлар, топонимлар, гидронимлар, умуман онамастика (номлар) воситасида халқ тарихининг айрим мавҳум томонларини ёритиш мумкин. Шу жиҳатдан, диалектларни ўрганиш ҳам илмий, ҳам амалий аҳамиятга эгадир.

Диалектология (лаҳжашунослик)нинг ўрганиш макони: шева, диалект ва лаҳжа атамалари.

Бу атамалар диалектология фанининг ўрганиш макони (объекти) ҳисобланади.

Шева — бирор тил доирасидаги халқ жонли тилининг ўзига хос фонетик, лексик ва грамматик хусусиятларга эга бўлган энг кичик қисми ҳисобланади. Масалан, Тошлоқ шеваси, Қарноқ шеваси, Турк шеваси.

Диалект — тилшуносликка доир адабиётларда кўпинча лаҳжа маъносида, баъзан шева маъносида ҳам қўлланади. Олимлар томонидан яратилган диалектологияга оид илмий ишларда шева, диалект ва лаҳжа атамаларини фарқламаслик, аралаштириб қўллаш ҳоллари ҳам учрайди. Диалект-халқаро атама бўлиб, умумлингвистик «диалект» маъносида ишлатиш лозим. Ўзбек диалектологияси фани учун шева ва лаҳжа атамаларини қўллаш етарлидир.

Бироқ, ўзбек халқ жонли тилини ўрганган олимлар бир қатор шаҳар шевалари учун диалект атамасини ишлатганлар: Масалан, Фарғона